

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2016/369

z dnia 15 marca 2016 r.

w sprawie udzielania wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na terenie Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 122 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wzajemna pomoc i wsparcie w obliczu klęsk żywiołowych lub katastrof to jedno z najważniejszych przejawów powszechnej solidarności międzyludzkiej, a jednocześnie obowiązek moralny, ponieważ w wyniku tych klęsk lub katastrof duże grupy osób mogą nie być w stanie zaspokoić swoich podstawowych potrzeb, co może z kolei mieć poważne negatywne skutki dla ich zdrowia i życia.
- (2) Skutki katastrof spowodowanych przez człowieka i klęsk żywiołowych są na obszarze Unii coraz dotkliwsze. Jest to związane z szeregiem czynników, takich jak zmiana klimatu, lecz również z innymi zewnętrznymi czynnikami i okolicznościami pojawiającymi się w krajach sąsiadujących z Unią. Obecna sytuacja w zakresie migrantów i uchodźców w Unii jest szczególnym przykładem okoliczności, które – pomimo starań Unii na rzecz wyeliminowania jej podstawowych przyczyn mających źródło w państwach trzecich – mogą wywierać bezpośredni wpływ na kondycję gospodarczą państw członkowskich.
- (3) W związku z tą sytuacją Rada Europejska, na posiedzeniu dnia 19 lutego 2016 r., wezwała Komisję do stworzenia zdolności do niesienia pomocy humanitarnej wewnątrz Unii w celu wsparcia państw borykających się z dużą liczbą uchodźców i migrantów.
- (4) Skala katastrof wywołanych przez człowieka lub klęsk żywiołowych i ich skutki mogą wywołać poważne trudności gospodarcze w jednym lub kilku państwach członkowskich. Mogą one również wystąpić w jednym lub kilku państwach członkowskich już borykających się z poważnymi trudnościami gospodarczymi z innych przyczyn, co jeszcze bardziej nasila i zaostrza ogólną sytuację gospodarczą tych państw. W obu powyższych przypadkach osłabione zostałyby zdolności reagowania danych państw członkowskich, co z kolei miałyby negatywny wpływ na pomoc i wsparcie udzielane osobom potrzebującym.
- (5) Już teraz Unia jest w stanie udzielać państwom członkowskim pomocy o charakterze makrofinansowym oraz wyrażać europejską solidarność z regionami dotkniętymi klęskami w ramach Funduszu Solidarności Unii Europejskiej (FSUE) utworzonego na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 ⁽¹⁾, jednak brak jest obecnie stosownych instrumentów na poziomie Unii, dzięki którym można by w sposób wystarczająco przewidywalny i niezależny zaspokajać potrzeby humanitarne ludności dotkniętej klęskami na terenie Unii, na przykład w zakresie żywności, doraźnej opieki zdrowotnej, schronienia, wody, urządzeń sanitarnych i higieny, ochrony i edukacji. Wzajemna pomoc może być oferowana w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE ⁽²⁾, lecz podstawą działania tego mechanizmu są dobrowolne

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3).

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

wkłady państw członkowskich. Możliwe jest również udzielanie pomocy i wsparcia w ramach istniejących unijnych instrumentów politycznych i finansowych, takich jak instrumenty mające na celu ustanowienie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Unii. Każda taka pomoc i wsparcie byłyby jednak dodatkowe i uzupełniające w stosunku do realizacji głównych celów polityki wspomnianych instrumentów i w związku z tym byłyby ograniczone pod względem zakresu i skali.

- (6) Wydaje się więc celowe, aby Unia, działając w duchu solidarności, zaspokajała podstawowe potrzeby ludności dotkniętej klęskami na terenie Unii i przyczyniała się do zmniejszenia skutków gospodarczych tych klęsk w dotkniętych nimi państwach członkowskich.
- (7) Biorąc pod uwagę podobieństwo między zaspokajaniem podstawowych potrzeb dotkniętej klęskami ludności na obszarze Unii poprzez zapewnienie wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych i niesieniem pomocy humanitarnej ludności dotkniętej katastrofami spowodowanymi przez człowieka lub klęskami żywiołowymi w państwach trzecich, wszystkie działania objęte niniejszym rozporządzeniem należy prowadzić zgodnie z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym zasadami humanitarnymi. Działania te stanowią środki odpowiednie do sytuacji gospodarczej państw członkowskich stojących w obliczu tych trudności i uzupełniają działania Unii zachęcające do współpracy między państwami członkowskimi w celu zwiększenia skuteczności systemów zapobiegania i ochrony przed klęskami żywiołowymi lub katastrofami spowodowanymi przez człowieka.
- (8) Ze względu na konieczność działania w duchu solidarności, udzielanie wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia powinno być finansowane z budżetu ogólnego Unii, a także z wkładów, jakie mogą wносить inni darczyńcy publiczni lub prywatni.
- (9) Zwrot kosztów oraz udzielanie zamówień publicznych i przyznawanie dotacji w ramach niniejszego rozporządzenia powinno odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾ z uwzględnieniem szczególnego charakteru wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych. Należy zatem umożliwić bezpośrednie lub pośrednie przyznawanie dotacji i udzielanie zamówień publicznych oraz możliwość finansowania do 100 % kosztów kwalifikowalnych z dotacji, które mogą być przyznawane z mocą wsteczną. Komisja powinna móc finansować operacje związane z udzielaniem wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych prowadzone przez wszelkie organizacje, prywatne lub publiczne, które bez względu na swój status prawny posiadają niezbędne doświadczenie i wykorzystują w tym celu zarządzanie bezpośrednie lub pośrednie, w zależności od sytuacji.
- (10) Ponadto należy również polegać na organizacjach, z którymi Komisja zawarła ramowe umowy o partnerstwie na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/96⁽²⁾ z uwzględnieniem adekwatności doświadczeń zdobytych przez te organizacje w udzielaniu pomocy humanitarnej, działając w ścisłej współpracy z Komisją. Tam gdzie to możliwe, należy starać się o zaangażowanie lokalnych organizacji pozarządowych za pośrednictwem organizacji partnerskich, z którymi zawarto ramowe umowy o partnerstwie, w celu maksymalizacji synergii i skuteczności wszelkiego nadzwyczajnego wsparcia udzielanego na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (11) Interesy finansowe Unii powinny być chronione przez cały cykl wydatkowania za pomocą proporcjonalnych środków, w tym w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom, ich wykrywania oraz postępowań wyjaśniających w ich sprawie, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania sankcji administracyjnych i finansowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012.
- (12) W niniejszym rozporządzeniu należy określić podstawę udzielania wsparcia finansowego w przypadku klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych działalnością człowieka, w odniesieniu do których, w duchu solidarności, Unia może lepiej niż państwa członkowskie, działające w pojedynkę i w sposób nieskoordynowany, uruchomić finansowanie na odpowiednich poziomach i wykorzystać je do oszczędnego, wydajnego i skutecznego prowadzenia działań potencjalnie ratujących życie, co umożliwi większą skuteczność ze względu na ich skalę i komplementarność.
- (13) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki działania możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczące pomocy humanitarnej (Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 1).

- (14) Udzielanie wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia należy odpowiednio monitorować, korzystając, w razie potrzeby, z najbardziej odpowiedniej wiedzy specjalistycznej na poziomie Unii. Ponadto cały proces wdrażania niniejszego rozporządzenia należy poddać ocenie.
- (15) W związku z pilnym charakterem niezbędnego wsparcia niniejsze rozporządzenie powinno niezwłocznie wejść w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia ramy, w których możliwe jest przyznawanie unijnego wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych za pomocą szczególnych środków odpowiednich do sytuacji gospodarczej w przypadku trwających lub potencjalnych klęsk żywiołowych lub katastrof spowodowanych przez człowieka. Takiego wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych można udzielać wyłącznie w przypadku, gdy skala i skutki takich klęsk lub katastrof powodują poważne dalekosiężne konsekwencje humanitarne w co najmniej jednym państwie członkowskim, i tylko w wyjątkowych okolicznościach, kiedy żaden inny instrument dostępny państwu członkowskim i Unii nie jest wystarczający.
2. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia powinno wspierać i uzupełniać działania podejmowane przez dotknięte daną sytuacją państwo członkowskie. W związku z tym należy zapewnić ścisłą współpracę i konsultacje z tym państwem członkowskim.

Artykuł 2

Uruchomienie wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Decyzję o uruchomieniu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia w przypadku trwających lub groźących klęsk lub katastrof podejmuje Rada na podstawie wniosku Komisji, określając w stosownych przypadkach okres, na który wsparcie zostaje uruchomione.
2. Rada niezwłocznie przeprowadza analizę wniosku Komisji, o którym mowa w ust. 1, i decyduje, w zależności od pilności sprawy, o uruchomieniu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych.

Artykuł 3

Działania kwalifikowalne

1. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia stanowi pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych opartą na potrzebach, która jest uzupełnieniem pomocy udzielanej przez państwa członkowskie dotknięte taką sytuacją i która ma na celu ochronę życia, zapobieganie ludzkiemu cierpieniu i łagodzenie go, a także zachowanie godności ludzkiej w przypadkach, gdy potrzeba taka wynika z klęsk lub katastrof, o których mowa w art. 1.
2. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych, o którym mowa w ust. 1, może obejmować wszelkie działania w ramach pomocy humanitarnej, które kwalifikowałyby się do finansowania unijnego na mocy art. 2, 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1257/96, i może w związku z tym obejmować operacje w zakresie wsparcia, pomocy i, w razie potrzeby, ochrony, których celem jest ratowanie i ochrona życia w przypadku klęsk lub katastrof lub w ich bezpośrednim następstwie. Może być ono także wykorzystywane do finansowania wszelkich innych wydatków bezpośrednio związanych z realizowaniem wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia.
3. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia jest udzielane i realizowane zgodnie z podstawowymi zasadami humanitarnymi, takimi jak zasada humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności.
4. Działania, o których mowa w ust. 2, są prowadzone przez Komisję lub wybrane przez nią organizacje partnerskie. Jako organizacje partnerskie Komisja może wybrać w szczególności organizacje pozarządowe, wyspecjalizowane służby państw członkowskich lub agencje bądź organizacje międzynarodowe dysponujące niezbędną wiedzą fachową. Czyniąc to, Komisja utrzymuje ścisłą współpracę z państwem członkowskim dotkniętym sytuacją nadzwyczajną.

Artykuł 4

Rodzaje interwencji finansowych i procedury wykonawcze

1. Komisja wdraża wsparcie finansowe Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012. W szczególności finansowanie unijne na działania wspierające na mocy niniejszego rozporządzenia wdraża się w drodze zarządzania bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z, odpowiednio, art. 58 ust. 1 lit. a) i c) tego rozporządzenia.
2. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia jest finansowane z budżetu ogólnego Unii oraz z wkładów, jakie mogą wносить inni darczyńcy publiczni lub prywatni, które traktowane są jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012.
3. Komisja może bezpośrednio przyznawać unijne środki finansowe na działania wspierające na mocy niniejszego rozporządzenia wdrażane poprzez zarządzanie bezpośrednie bez ogłaszania zaproszeń do składania wniosków zgodnie z art. 128 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012. W tym celu Komisja może zawrzeć umowy ramowe o partnerstwie lub opierać się na obecnych umowach ramowych o partnerstwie zawartych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96.
4. W przypadku gdy Komisja przeprowadza operacje związane z udzielaniem wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych za pośrednictwem organizacji pozarządowych, kryteria dotyczące zdolności finansowej i operacyjnej uznaje się za spełnione, kiedy dana organizacja jest związana obowiązującą umową ramową o partnerstwie, zawartą z Komisją na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96.

Artykuł 5

Koszty kwalifikowalne

1. Finansowanie unijne może pokryć wszelkie koszty bezpośrednie, których poniesienie jest niezbędne do wdrożenia kwalifikowalnych działań określonych w art. 3, w tym zakupu, przygotowania, gromadzenia, transportu, przechowywania i dystrybucji towarów i usług w ramach tych działań.
2. Pokrywane mogą być też koszty pośrednie organizacji partnerskich zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012.
3. Finansowanie unijne może także służyć do pokrycia wydatków na działania związane z przygotowaniem, monitorowaniem, kontrolą, audytem i oceną działań, jakich wymaga zarządzanie wsparciem w sytuacjach nadzwyczajnych, które ma być udzielane na podstawie niniejszego rozporządzenia.
4. Finansowanie przez Unię działań wspierających w sytuacjach nadzwyczajnych na podstawie niniejszego rozporządzenia może pokrywać do 100 % kosztów kwalifikowalnych.
5. Wydatki poniesione przez organizację partnerską przed datą złożenia wniosku o finansowanie mogą kwalifikować się do finansowania przez Unię.

Artykuł 6

Komplementarność i spójność działań Unii

Dąży się do osiągnięcia efektów synergii i komplementarności z innymi instrumentami Unii, szczególnie tymi, w ramach których przewiduje się formy pomocy lub wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych, jak np. rozporządzenie (WE) nr 2012/2002, decyzja nr 1313/2013/UE, rozporządzenie (WE) nr 1257/96, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014⁽¹⁾, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014⁽²⁾, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014⁽³⁾, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (Dz.U. L 72 z 12.3.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz uchylające decyzję Rady 2007/125/WSiSW (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 93).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 514/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Funduszu Azylu, Migracji i Integracji oraz instrumentu na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 112).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 516/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji, zmieniające decyzję Rady 2008/381/WE oraz uchylające decyzje Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2007/WE i nr 575/2007/WE oraz decyzję Rady 2007/435/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 168).

Artykuł 7

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja podejmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje administracyjne i finansowe.
2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki finansowe na podstawie niniejszego rozporządzenia.
3. Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić postępowania wyjaśniające, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ oraz rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾, w celu stwierdzenia, czy miało miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub inne nielegalne działanie mające wpływ na interesy finansowe Unii w związku z umową o udzielenie dotacji lub decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanym na mocy niniejszego rozporządzenia.
4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3, umowy oraz umowy o udzielenie dotacji, a także umowy z organizacjami międzynarodowymi i wyspecjalizowanymi służbami państw członkowskich, wynikające z wdrażania niniejszego rozporządzenia muszą zawierać postanowienia wyraźnie uprawniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich kontroli i postępowań wyjaśniających, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 8

Monitorowanie i ocena

1. Działania objęte wsparciem finansowym na mocy niniejszego rozporządzenia są regularnie monitorowane. Najpóźniej 12 miesięcy po uruchomieniu wsparcia w konkretnej sytuacji nadzwyczajnej zgodnie z art. 2 Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie i, w stosownym przypadku, wnioski dotyczące zakończenia tego wsparcia.
2. Do dnia 17 marca 2019 r. Komisja przedkłada Radzie ocenę funkcjonowania niniejszego rozporządzenia wraz z sugestiami dotyczącymi jego przyszłości, oraz, w stosownych przypadkach, wnioski dotyczące jego zmiany lub jego uchylecia.

Artykuł 9

Wejście w życie i uruchomienie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Rada postanawia niniejszym uruchomić na okres trzech lat na mocy niniejszego rozporządzenia i z dniem jego wejścia w życie wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych w związku z obecnym napływem uchodźców i migrantów do Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 marca 2016 r.

W imieniu Rady

A.G. KOENDERS

Przewodniczący
